

Wersje śmigłowca Mi-24

Mi-24 - pierwsza wersja produkcyjna śmigłowca wsparcia, zdolna do przenoszenia 8 żołnierzy, czterech wyrzutni niekierowanych pocisków rakietowych kalibru 57 mm, czterech przeciwpancerne pociski rakietowe 9M17 Skorpion lub bomb konwencjonalnych i karabin maszynowy kalibru 12,7 mm pod dziobem maszyny;

Mi-24A - druga wersja produkcyjna;

Mi-24U - szkolno-treningowa bez uzbrojenia;

Mi-24D - najpopularniejsza wersja śmigłowca Mi-24, przeznaczona do niszczenia czołgów, wyposażona w systemy kierowania ogniem do wystrzeliwania przeciwpancernych pocisków rakietowych 9M17 Skorpion. Mi-24D posiadał nową dwuczęściową kabinę pilotów. Uzbrojeniem strzeleckim maszyny był czterolufowy karabin maszynowy kalibru 12,7 mm zamontowany pod dziobem śmigłowca. Pozostałe uzbrojenie mogły stanowić wyrzutnie pocisków rakietowych kalibru 57 mm lub przeciwpancerne pociski 9M17 Skorpion lub konwencjonalne bomby lotnicze;

Mi-24DU - szkolno-treningowa odmiana śmigłowca Mi-24D;

Mi-25 - eksportowa wersja śmigłowca Mi-24D przeznaczona między innymi dla Afganistanu, Kuby i Indii;

Mi-24W - wersja rozwojowa śmigłowca z początku lat 80, uzbrojona w nowe przeciwpancerne pociski rakietowe 9M114 Kokon montowanych po dwie na każdym punkcie mocowania czyli do 12 sztuk łącznie. Wyprodukowana na potrzeby wojny w Afganistanie;

Mi-35 - wersja eksportowa śmigłowca Mi-24W;

Mi-24P - śmigłowiec szturmowy z dwulufowym działkiem kalibru 30 mm mocowanym nieruchomo po prawej stronie kadłuba, bez karabinu maszynowego w dziobie maszyny;

Mi-35P - wersja eksportowa śmigłowca Mi-24P;

Mi-24RKR - śmigłowiec rozpoznania skażeń chemicznych, biologicznych i radioaktywnych. Znany także pod oznaczeniami

Mi-24R, Mi-24RR i Mi-24RCh; Mi-24K - wersja rozpoznawcza i kierowania artylerią wyposażona w aparat fotograficzny zamontowany z prawej strony kadłuba, uzbrojona w działko i pociski rakietowe;

Mi-24BMT - wersja śmigłowca do zadań saperskich;

Mi-24PS - wersja specjalna dla Rosyjskiego Ministra Spraw Wewnętrznych wyposażona w system FLIR, reflektory, głośniki zewnętrzne i wciągarkę. Dodano trzeciego członka załogi - radiooperatora;

Mi-24EWP - śmigłowiec rozpoznania ekologicznego z zestawem wysuwanych sond zamiast działka;

Mi-24PS - wersja cywilna lub paramilitarna śmigłowca, przeznaczona głównie dla policji;

Mi-24E - wersja rozwojowa do testów w różnych warunkach środowiskowych;

Mi-35U - nieuzbrojona, szkolno-treningowa wersja śmigłowca Mi-35;

Mi-24M - wersja szturmowa śmigłowca przeznaczona do operowania w nocy;

Mi-24WM - proponowana unowocześniona wersja wyposażona między innymi w rozpraszacze spalin zmniejszające prawdopodobieństwo trafienia pociskami rakietowymi naprowadzanymi na podczerwień i dwulufowe działko kalibru 23 mm zamontowane zamiast czterolufowego karabinu maszynowego. Wirniki główny i ogonowy zaadoptowano ze śmigłowca Mi-28;

Mi-24WP - śmigłowiec *Mi-24W* wyposażony w dwulufowe działko kalibru 23 mm z zapasem 450 sztuk amunicji zamontowane pod dziobem, zamiast czterolufowego karabinu maszynowego;

Mi-24WM - najnowsza wersja śmigłowca zbudowana w 1995 roku, wyposażona w wirniki z włókien szklanych, unowocześnioną awionikę umożliwiającą działania w nocy, nowe urządzenia komunikacyjne, krótsze i lżejsze skrzydła, oraz nowocześniejszy system kierowania ogniem przystosowany do nowych pocisków Ataka, Szturm i Igła-V. Uzbrojenie strzeleckie stanowi działko kalibru 23 mm. Wprowadzono również wiele zmian zewnętrznych ułatwiających obsługę i wydłużających resurs maszyny. Mi-24WM pozostanie w służbie prawdopodobnie do 2015 roku.

